

Dagbog 37

Dagbog for turen til USA
April 2012

Forord

Denne dagbog er min 37. dagbog der beskriver turen til USA.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2012 Turen til USA

Det bedste af Vesten

16 dages rundrejse i det vestlige USA

(San Francisco - Santa Maria - Solvang - Los Angeles - Scottsdale - Grand Canyon - Kayenta - Bryce Canyon - Las Vegas - Fresno - Modesto - San Francisco).

På denne 16 dages rundrejse skal vi opleve følgende:

➤ Californien

- ❖ San Francisco – USA's smukkeste storby
 - Fishermann's Wharf
 - Lombard Street
 - City Hall
 - Den katolske kirke
 - Twin Peaks
 - Castro
 - Golden Gate bridge
- ❖ Monterey
 - Fishermann's Wharf
 - Grabby Jim's
- ❖ 17 – Mile Drive
 - (Pepple Beach – berømt golfbane)
- ❖ Carmel
- ❖ Madonna Inn
- ❖ Santa Maria
- ❖ Solvang
- ❖ Santa Barbara
 - Missionsstation
 - Berømt retsbygning
 - The Andersen's (dansk restaurant)
- ❖ J. Paul Getty (Privat kunstsamling)
- ❖ Los Angeles
 - Disney Concert Hall
 - Cathedral of Our Lady of the Angels
 - Union Station
 - Hollywood / Beverly Hills
- ❖ Palm Springs

➤ Arizona

- ❖ Scottsdale
- ❖ Oak Creek Canyon
 - Sedona
- ❖ Grand Canyon
 - Bright Angel Lodge
 - Mather Point
 - Desert View

- Utah
 - ❖ Monument Valley
 - Navajo indianere
 - "De 3 Søstre"
 - "Tommelfingeren"
 - "John Wayne's støvle"
 - Totempælen
 - ❖ Keyenta
 - ❖ Page
 - Lake Powell
 - Glen Canyon Dam
 - ❖ Bryce Canyon
 - ❖ Zion Nationalpark
 - ❖ St. Georg
- Nevada
 - ❖ Las Vegas
 - Las Vegas Tower
 - ❖ Hoover Dam
 - ❖ Lake Mead
- Californien
 - ❖ Death Valley
 - ❖ Area 51
 - ❖ Zabriskie Point
 - ❖ Badwater
 - ❖ Furnace Creek
 - ❖ Trona
 - ❖ Fresno
 - ❖ Yosemite Nationalpark
 - Pioneer History Center
 - El Capitan
 - Half Dome
 - Yosemite Falls
 - Bridalveil Falls
 - ❖ Merced
 - ❖ Modesto
 - ❖ Central Valley
 - ❖ San Francisco
 - Sausalito
 - Alcatraz

Den klassiske tur til Vesten, hvor vi besøger hele 4 stater og 6 nationalparker. Vi starter med et par dage i USA's smukkeste storby, San Francisco, inden vi begiver os langs Stillehavet mod Los Angeles.

Gennem ørkenlandskab kører vi til "Cowboy-staten" Arizona, hvorfra vi starter vores odysse rundt til de naturskønne nationalparker.

Vi gæster Grand Canyon, Monument Valley, Bryce Canyon, Zion National Park, Death Valley og Yosemite National Park.

Hver park er helt unik.

Ved Monument Valley skal vi på tur med lokale Navajo indianere.

Undervejs på rejsen afbrydes vores oplevelser i nationalparkerne med et ophold i Las Vegas.

Rundrejsen slutter tilbage i San Francisco, som er en passende afslutning på denne enestående rejse.

Torsdag den 19. april

Torsdag morgen kl. 02.45 ringede vækkeuret, men jeg var faktisk vågen i forvejen. Jeg glædede mig til turen.

Kl. 03.25 var der afgang, men først skulle vi lige til Kibæk og aflevere Atchara's bil på værkstedet. Herefter kørte vi til Billund, hvor vi ankom kl. 04.10, hvor mor og far var ankommet (godt set – vi kørte lidt stærkt). Far og jeg ville som det første have afleveret vores kufferter, men havde problemer med check-in (selvbetjeningen), så det endte med at vi checkede ind på den gamle manuelle måde.

Herefter kunne vi nyde en kop kaffe og birkes, som mor havde medbragt hjemmefra, så Atchara og Jesper fik også lige lidt at spise, inden de vendte næsen hjemad mod Sdr. Felding.

Ved Security havde far problemer – så vidt jeg husker var det tandpasta.

Vi skulle flyve med KLM en Boeing 737-700. Flyvetiden var ca. 1 time og vi skulle tilbagelægge ca. 470 km.

Security checket i Amsterdam var meget omfattende - vi blev scannet og efterset.

Kl. 09.50 var der afgang igen, hvor vi skulle flyve med en Boeing 747-400 og foran os ventede 8.960 km. Vi fløj op langs med Englands østkyst og gik derefter ind over Shetlandsøerne, Færøerne, nordspidsen af Island og ind over Grønland, hvor vi passerede Sdr. Strømfjord. Herefter nord for Hudson bugten. Kom forbi Edmonton og ned til San Francisco.

Da vi nærmede os USA blev flyvehøjden justeret opad, hvor vi kom op i 11.500 meters højde. Vi fløj med ca. 950 km/t. og turen tog ca. 10,15 timer, men havde normalt været berammet til at tage 11,5 time.

Nu blev det spændende at se hvor omfattende sikkerhedskontrollen i San Francisco var. Det tog 1,5 time at komme igennem paskontrollen. Jeg blev venligt spurgt om at muligt og pludselige var vi igennem. Ved bagage båndet skulle vi alle mødes - 26 personer i alt.

Herefter gik det igennem tolden som var hurtigt overstået.

Paskontrolløren havde allerede ved kontrol af passet vurderet om vi skulle kontrolleres. Vi havde på vores toldeklaration fået godkendelsen. Andre måtte have deres bagage scannet og gennemgået, men dog ingen fra selskabet.

Nu skulle vi med bus ind til San Francisco, hvor vi ankom til vores hotel

Conforti Inn By the Bay

2775 Van Nees Ave

San Francisco, CA 94109

www.comfortinn.com/hotel-san_francisco-California-ca004

Efter indkvartering gik far og jeg en tur rundt i området, hvor vi til sidst fandt et lille værtshus – faktisk lige over for hotellet, hvor vi fik en øl eller to.

Kl. 16.30 kunne vi, hvis vi havde lyst, gå en lille tur med guiden Niels, en tur ned til havnen - Fischermanns Wharf.

Jeg tror næsten alle tog med. Vi skulle ikke gå så langt. Vi startede med tur i en gammel sporvogn – Linje F, som var en meget speciel oplevelse og så kun til 2 Dollar pr. mand, og så kunne man faktisk køre i disse hele dagen.

Herefter så vi sæløver som har søgt ind på havnen efter jordskælvet i 1989. Før havde de aldrig været der. Man mener at vandtemperaturen i forbindelse med jordskælvet steg $\frac{1}{2}$ -1 grad og er grunden til disse sæløver.

Nu var vi også blevet sultne, så vi fandt en restaurant, hvor vi fik noget godt at spise.

På vej hjem holdt vi en kort pause, hvor vi var en del der hyggede os sammen, inden vi gik til ro alle sammen.

Jeg hørte ikke far gå i seng – det havde været en lang dag, med mange nye indtryk.

San Francisco

San Francisco er på mange måder en atypisk amerikansk by. Trods dens størrelse har byen formået at fastholde en atmosfære, der mere udstråler lykkelig sammenblanding af både nord- og sydeuropæiske byer end den amerikanske standardmodel.

Byen ligger landskabeligt smukt med mange bakker ud til San Franciscobugten og den snævre indsejling fra Stillehavet, The Golden Gate - "Den Gyldne Port", Gamle, kabeltrukne sporvogne transporterer turister og lokale op og ned ad de stejle bakker.

Byen har et distinkt præg med sine victorianske træhuse og mange små forretninger. Herudover finder du et utal af cafeer og restauranter i enhver prisklasse, men altid med gastronomiske ambitioner - det kulinariske er ikke noget, der tages let på i San Francisco.

Den afslappede, åbensindede og nogle steder bohemeagtige atmosfære, der præger dele af byen, medvirker til, mange kunstnere og kontroversielle mennesker har bosat her.

Fredag den 20. april

Allerede kl. 06.00 var der telefonvækning, som guiden Niels havde arrangeret - jo det her var en aktiv ferie. Efter rigtig god morgenmad var vi klar til dagens program - en byrundtur.

Vi skulle være klar kl. 08.00 og alle var præcise – det tydede på et dejligt hold.

Første stoppested var Lombard Street - verdens længste, stejle, snoede og farbar vej. Her var utroligt smukt, og vi gik ned af den - noget af vejen.

Næste stop var ved City Hall - Rådhuset. Meget flot og flotte omgivelser. Efter jordskælvet i 1989 havde spiret drejet sig 10 cm - uden at der var sket noget ved det.

Vores tredje stop var ved den Katolske kirke - et fantastisk bygningsværk. Medens vi gik rundt derinde, var der en dame der øvede sig på kirkeorglet, som nok er noget af det største kirkeorgel jeg nogensinde har set.

På vej til Twin Peaks kom vi igennem Castro - den homoseksuelle bydel, men forinden kom vi forbi "De seks søstre". De 6 ældste træhuse i San Francisco, og som overlevede jordskælvet i 1989, som nogen af de ganske få.

Og så kom vi gennem Castro, der som sagt er den homoseksuelle bydel. Her lever ca. 200.000 homoseksuelle, af en befolkning på ca. 800.000, når man kun lige kigger på selve San Francisco by.

Og så var der - Twin Peaks - et udkigspunkt med en fantastisk udsigt over San Francisco, bugten og Stillehavet. Faktisk er filmen "Twin Peaks" optaget i dette område.

Jeg fik påmonteret den store zoom og fik nogle fantastiske billeder også af Golden Gate Bridge, byen og Alcatraz.

Efter Twin Peaks kørte vi ud til Golden Gate Bridge. De af os der havde lyst måtte gerne tage turen over broen til fods - en tur på 2500 meter. Da vi ankom væltede det ind med havgus og broen var svær at se, men med et var det hele igen forsvundet og vi havde en fantastisk gåtur over broen.

Tårnene rager 227 meter i vejret og der er brugt så mange meter kabel, at de ville kunne række 3 gange rundt om ækvator.

Herefter var dagens officielle program overstået, og kl. var efterhånden blevet omkring kl. 13.00. Mange fra holdet skulle videre til Alcatraz - på egen hånd. Far og jeg, Sonja og Christian valgte at gå "egne veje".

Først skulle De lige have bestilt billetter til Alcatraz sammen med os den 2. maj. Derefter var der frokost - vi var efterhånden alle blevet sultne.

Efter frokost tog vi linje F (sporvognen) helt ud til enden af San Francisco, som var Castro, hvor vi gik lidt rundt og så mange sjove mennesker.

Vores sporvogns chauffør var en rigtig frisk neger, der var med på noget sjov.

Vores tur rundt i gaderne i Castro var lidt af en oplevelse. På et af hjørnerne i den dejlige sol sad der en mand – ja nærmest bamse – uden en trævl – men omvendt "you get what you see" ☺

Efter at have gået rundt i Castro begyndte vi så småt at gå tilbage. Far trængte til en vandpause, så det blev det også tid til.

På et tidspunkt ville de 3 "gamle" (jeg var den yngste på denne tur ☺) have 1 kæmpe softice - jeg trængte til 1 øl. Efter denne pause tog vi sporvognen tilbage til Fishermann's Wharf, hvor vi straks begyndte hjemturen til hotellet.

Far var ved at være "brugt" og havde ondt i benene, og trængte til et hvil. Jeg ville over på den lokale "Black Magic", for at skrive lidt i dagbogen og for at få en kold.

Kl. 19.15 skulle jeg igen være tilbage for at vække far og han sov hårdt. Vi ville ned til Fisherman's wharf for at spise aftensmad - et godt stykke oksekød. Omkring kl. 22.00 var vi hjemme på hotellet igen, hvor vi straks gik til ro – efter en dag med mange nye oplevelser og indtryk.

Lørdag den 21. april

Vi skulle være klar til afgang kl. 08.30 og skulle samtidig forlade hotellet. Vores chauffør Greg er russer – lidt pudsigt, når man nu befinder sig i USA.

Vi havde alle glædet os til at skulle køre på Highway 1, men sådan skulle det desværre ikke gå. Busser må ikke køre på Highway 1, grundet den store mængde turisme - de hæmmer trafikken for meget.

Vi undrede os over at bussen konstant lå i yderste venstre vognbane, men det skyldes "Carpool", hvilket vil sige en vognbane til biler kun med flere end 1 person i.

Vi kørte gennem et fantastisk landskab, og gjorde stop i den charmerende gamle spanske havneby Monterey, hvor der var mulighed for at komme ind og se det berømte akvarium. Alternativt kunne man også gå en tur til Fisherman's Wharf - en gåtur på ca. 25 minutter. Far og jeg valgte gåturen sammen med Bjarne.

Vi blev "lokket" ind på en fiskerestaurant, hvor vi fik muslingesuppe og 1 iskold øl. Stedet hed Grabby Jim's. - et fantastisk sted med udsigt til Stillehavet.

I øvrigt kommer den berømte forfatter John Steinbeck fra Monterey.

Fra Monterey kørte vi ind på en privat vej "17-Mile Drive", hvor vi kørte igennem et betagende kystlandskab med et rigt dyreliv og en frodig plantevækst. På denne strækning har nogle af USA's rigeste, deres sommerhuse, eller sagt med danske ord "Paladser" liggende.

Vi passerede en af verdens kendteste golfbaner ved "Pebble Beach", hvor US-open blev spillet i 2010.

Vi gjorde stop ved en "skarv klippe", hvor vi også lige fik et pust fra Stillehavet.

Jeg fik også lige taget et lille billede af vores bus 😊

Vi var på hele turen kun 28 personer i denne kæmpe dejlige bus – og så var den næsten ny.

Næste stop var i Carmel - en lille charmerende by, hvor Clint Eastwood kommer fra. Her var nu mest butikker at shoppe rundt i - vi var dog en lille gruppe på 5 personer, som fik os 1 kold øl.

Herefter fortsatte turen sydpå, hvor vi kørte igennem USA's spisekammer - et kæmpe landbrugsområde. Vi kom også igennem et kæmpe vindistrikt og et olieområde hvor de pumper olie op. Der var pumpeudstyr alle steder.

Vi holdt tissepause på Madonna Inn - et meget specielt sted, hvor alt er holdt i lyserødt. Pisrenden på herretoilettet var meget specielt, og det skulle bare opleves – et vandfald.

Omkring kl. 18.00 ankom vi Santa Maria, hvor vi straks fik vores værelsesnøgler, og derefter skulle der handles lidt ind – Bjarne mente vi manglede "dåsemad" (øl) ☺

Dagens hotel:

Travelodge Santa Maria

1514 S. Broadway

Santa Maria, CA 93454

www.travelodge.com/hotels/California/Santa-Maria/travelodge-Santa-Maria/hotel-overview

Til aften var vi en flok på 9 personer der var ude og spise sammen - en hyggelig aften, hvor der blev grinet meget.

Herefter var det godnat.

Dagens distance = 480 km.

Søndag den 22. april

Kl. 08.00 var der afgang igen. Vi skulle mod Los Angeles.

1. Stop var i Solvang - den danske koloni i USA. Her bor omkring 5.000 mennesker og der er ikke mindre end 250 butikker og jeg mener at huske - 16 hoteller - en ren turist magnet. Byen besøges hvert år af flere millioner turister.

Solvang var oprindeligt et lille dansk samfund med dansk skole og kirke. I dag har stedet udviklet sig til en lokal turistattraktion, som et - tør man roligt sige - noget fordrejet billede af hvad amerikanerne måske tror, er en dansk by. Men her fås altså ægte "Danish" - som vi kalder wienerbrød - hos den danske bager Olsen.

Næste stop var i Santa Barbara, som har omkring 100.000 indbyggere, og en meget flot grøn by.

1. stop var ved byens smukke missionsstation, bygget som en af i alt 20 på strækningen fra San Diego i syd til San Francisco i nord. Stationen blev grundlagt i 1792 og er den ældste bygning i byen. Her har man tilstræbt at følge en "spansk" arkitektonisk linje, hvor det har været muligt.

Andet stop var ud for den spansk-inspirerede retsbygning hvor 2 meget berygtede domme blevet afsagt:

1. Simpson sagen - han skulle have skudt konen.
2. Michael Jackson sagen - pædofili sagen

Inden frokost fik jeg købt en iPad til Martin - den kostede ca. 4.200,- kr.

Herefter var der frokost, hvor vi spiste på Andersen's Restaurant & Bakery. Dette sted ejes af mor og datter der kommer fra Fyn.

Vi fik en god dansk sildemad - dog lidt anderledes tilberedt end vi normalt kender. Far fik en hakkebøf.

*THE
ANDERSEN'S*

Restaurant & Bakery

New Age European Cuisine and Excellent Wines

Breakfast • Lunch • Dinner

Party Room • High Tea • Online Ordering

1106 State Street, Santa Barbara • (805) 962-5085
www.AndersensSantaBarbara.com

På vej tilbage til bussen opdagede jeg at jeg ikke havde fået strømadapteren med fra forretningen - så jeg spurtede tilbage og fik den uden problemer, og dermed tilbage til bussen i fuld spurt og med fuld mave. Det var en sej tur – og som fik sveden frem – men heldigvis var der kold "dåsemad" i bussen og ingen sure miner i bussen – grundet lidt afrejseforsinkelse.

Her havde jeg brudt en af mine højtsatte værdier – "mød altid til tiden"

Næste stop var ved det meget berømte kunstmuseum J. Paul Getty, som er verdens største privatsamling af kunst.

Kunsten som sådan sagde mig ikke rigtig noget, men her var utroligt flot - flotte bygninger, jo alt var gjort færdig. Vi kørte derop i en moderne sporvogn, som var den eneste vej derop.

Museet ligger på en bakketop i smukke haveanlæg med en særdeles fin udsigt over Los Angeles.

De fem pavilloner, som rummer museets udstillinger af europæisk og amerikansk kunst, er alene en rejse værd.

På kunstmuseet er der indtil videre brugt ikke mindre end 7 milliarder kr., som bestyres af en fond oprettet af olie milliardær Getty.

På vej ind til L.A. kørte vi på en 6 spors motorvej - i hver side, og der var bare trafik - men trafikken gled utroligt godt - ingen hårde opbremsninger, nej alle tog den tid der skal til.

Endelig ankom vi til Los Angeles efter en lang dag igen.

Los Angeles er på størrelse med Sjælland.

Vi fandt hotellet, som ligger inde midt i downtown. Vi skulle bo på 12. etage. Værelset er ikke nær så fin, som de 2 foregående hoteller, men ligger til gengæld utroligt godt - midt i downtown.

Dagens hotel er:

Figueroa Hotel

Figueroa St.

CA 90015

www.figueroahotel.com

Hotellet er meget specielt – mørkt – men hyggeligt. Jeg kunne utroligt godt lide atmosfæren på dette hotel.

Kl. 19.00 skulle far og jeg mødes med Bjarne nede i baren. Men inden vi havde bestemt os for hvad der skulle ske, var vi pludselig blevet omkring 14 personer der ville ud og spise sammen. Vi nåede ikke så langt - faktisk kun til naboen, hvor en sjov fætter af en tjener fik os overbevist om at det var vi skulle spise. Han fortalte at Dronning Margrethe sad derinde. Han kendte godt det danske kongehus, og så var han ikke ret gammel.

Og pludselig spillede han den danske nationalmelodi - jo en virkelig sjov fætter. Tilbage på hotellet fik vi en øl, før det hed godnat.

Dagens distance = 275 km.

Mandag den 23. april

Vores morgenmad kan vist nok kaldes morgenmad på "samlebånd". Men det fungerede.

I dag skal vi på byrundtur i Los Angeles.

Vi skal besøge følgende:

1. Disney Concert Hall
2. Cathedral of Our Lady of the Angels (Katolsk kirke)
3. Union station
4. Hollywood og Beverly Hills

De første 3 lå i downtown i L.A.

Kl. 08.00 var der afgang, og vores første stop var Disney Concert Hall, også kaldet de knuste æggeskaller. Koncertsalen har kostet omkring 3 mia. og er skænket af Walt Disneys kone. Vi kunne desværre ikke komme ind og se koncertsalen, men gik en tur rundt omkring den - et fantastisk bygningsværk.

"Rosen" er skænket af bystyret og er knuste hollandske kakler.

Stedet var helt fantastisk, og et eller andet sted kunne jeg overalt fornemme "Walt Disney" himself.

Fra Disney Concert Hall kunne vi se ned til City Hall - også et stort bygningsværk.

Næste stop var:

Cathedral of Our Lady of the Angels
555 West Temple Street

En Katolsk kirke - jeg aldrig før har set så flot. Det var en kæmpe og enorm flot kirke, og som har kostet lige omkring 1 mia. at bygge

Det var en kæmpe oplevelse.

3. stop var ved Union Station, hvor vi startede ved den ældste plads i Los Angeles.

Union Station er som den så ud i 1930 og knudepunkt for busser og jernbaner. At se de gamle stole og borde var en dejligt syn.

Union Station er fra dengang jernbanen spillede hovedrollen i det amerikanske transportsystem. Bygningen er smukt restaureret, og man kan føle sig hensat til en Hollywood-film, hvor James Stewart og Grace Kelly om lidt kommer gående med deres kufferter på vej til nye eventyrer.

4. stop var i Hollywood.

Vi startede med at køre igennem de berygtede handelsgader i Beverly Hills, hvor der ikke findes prisskilte, og hvor man ikke må være uvenner med sit betalingskort.

En gennemsnits villa koster ca. 3.000.000,- Dollars.

Vi ankom til Hollywood, hvor vi kørte forbi Marilyn Monroe's hus – og som har stået tomt siden hendes død.

Derefter gik turen direkte til centrum af Hollywood, hvor vi så de berømte "fliser"

Vi gik til det berømte Kodak Theater og Chinese Theater, og så ikke mindst det berømte Hollywood skilt oppe i bjergene.

Inde i Kodak Theater fik jeg taget et billede af far på "Stjernetrappen" - den trappe alle filmstjerner går op af ved Oscar uddelingen.

I en af de mange souvenir forretninger, fik jeg købt 1 Oscar og et landkort.

Jeg må indrømme at jeg havde en anden opfattelse af Hollywood - end den jeg så - dog uden at kunne sige, hvad det var jeg havde forventet, men det er ikke sted jeg mere rejser efter.

Kort sagt: tomt, dyrt og uden indhold.

På vej hjem kørte vi forbi Universal Studios - der var 2 par der gerne ville ind og se dette.

Efter hjemkomst gik vi en flok op af gaden og fandt en hyggelig restaurant, hvor vi fik noget fantastisk mad, og så til forholdsvis billige penge.

Brandvæsenet var på charmeoffensiv og det blev selvfølgelig til et lille billede, med Bjarne som chauffør.

På vej tilbage til hotellet blev vi enige om, at der skulle handles ind - vi skulle have provianteret til næste dags lange bustur.

I medens gik far op for at tage sig en morfar.

Vi andre fandt et supermarked og fik købt 30 øl, som skulle deles i små 4 portioner. 30 øl kostede ca. 26 Dollar. Hjemme på hotellet gik Bjarne og jeg ud til svømmepølen, hvor Marianne lå og nød det i det meget varme vand, hvor hun fik serveret en kold Budweiser.

Da rengøringspersonalet gerne ville til at gøre rent på værelset, gik far og jeg os en tur, så de kunne få ro fra os af. Vi hyggede os i stedet for på en sidegade til hotellet.

Kl. 19.00 skulle vi ud og spise igen. Marianne, Kristian, Bjarne, far og jeg skulle ud og spise mexicansk - men hvorfor skal de retter være så store!

Vi sluttede aftenen af med en Tequila Bum Bum.

Tirsdag den 24. april

Kl. 07.50 var der afgang fra hotellet i Los Angeles.

Turen i dag skal føre os til Scottsdale – så vi skal have brændt mange km af. I dag skal vi også skifte stat fra Californien til Arizona.

Undervejs holdt vi en kort pause i Palm Springs - en by midt i ørkenen.

Palm Springs er verdens hoved golfspillested, med over 100 golfbaner, og en luksus ferieby, med ca. 330 solskinsdage om året, og sjældent under 20 grader.

Det er her de rige har et vinterhus (sommerhus). Frank Sinatra har boet i Palm Springs.

Palm Springs ligger tæt på indianer reservatet Morongo.

Vi kører igennem et meget monotont bjerg-/ørkenområde, som dog er meget fascinerende, og noget vi slet ikke er vandt til.

Langs med motorvejen er der hele vejen sat hegn op - ikke for at beskytte dyrene, men for at beskytte menneskene - mod klapperslanger - der skulle efter sigende være fyldt af klapperslanger i disse ørkenområder.

Lige grænsen til Arizona passerer vi Colorado floden. Ved grænsen kunne vi bare køre igennem uden videre. Kort efter grænsen begyndte vi at kunne kaktusser - og der var mange.

Ved Phoenix kørte vi forbi et kæmpe basketball stadion med plads til 75.000 tilskuere og plads til 120.000 biler. Temperaturen ligger på ca. 35 grader.

Og så var vi der, hvor vi skulle bo, efter ca. 600 km og med en fart på 135 km/t – jo der blev kørt godt til.

Millennium Resort

7401 North Scottsdale Road

Scottsdale, AZ

www.millenniumhotels.com/millenniumscottsdale/index.html

Og hold da op sikken et sted. Her var flot og lynhurtigt blev det besluttet at gå ned til poolen, som mange af de andre også havde besluttet. Jeg lånte et par badebukser ved Kristian. Nej hvor var det her bare dejligt. Far hyggede sig med Kristian, og det blev da til et par stykker øl.

Til aften mødtes vi alle i restauranten, hvor vi havde det hyggeligt og sjovt sammen.

Dagens distance = 600 km.

Onsdag den 25. april

Der var afgang kl. 08.00 og turen skal gå gennem den pragtfulde Oak Creek Canyon til Sedona.

Canyon betyder hul i jorden, som en flod har skabt gennem tiderne.

Vi kom forbi et hospital, der har specialiseret sig i at nedfryse døde mennesker, for evt. at kunne blive tøet op igen, når der er udviklet nye behandlingsmetoder / medicin.

Vi gør holdt i Sedona - en fantastisk flot by, hvor vi også får handlet ind til den videre tur.

Turen igennem Oak Creek Canyon er helt fantastisk flot - vi snoet os op af bjergene og i vilde hårnålesving.

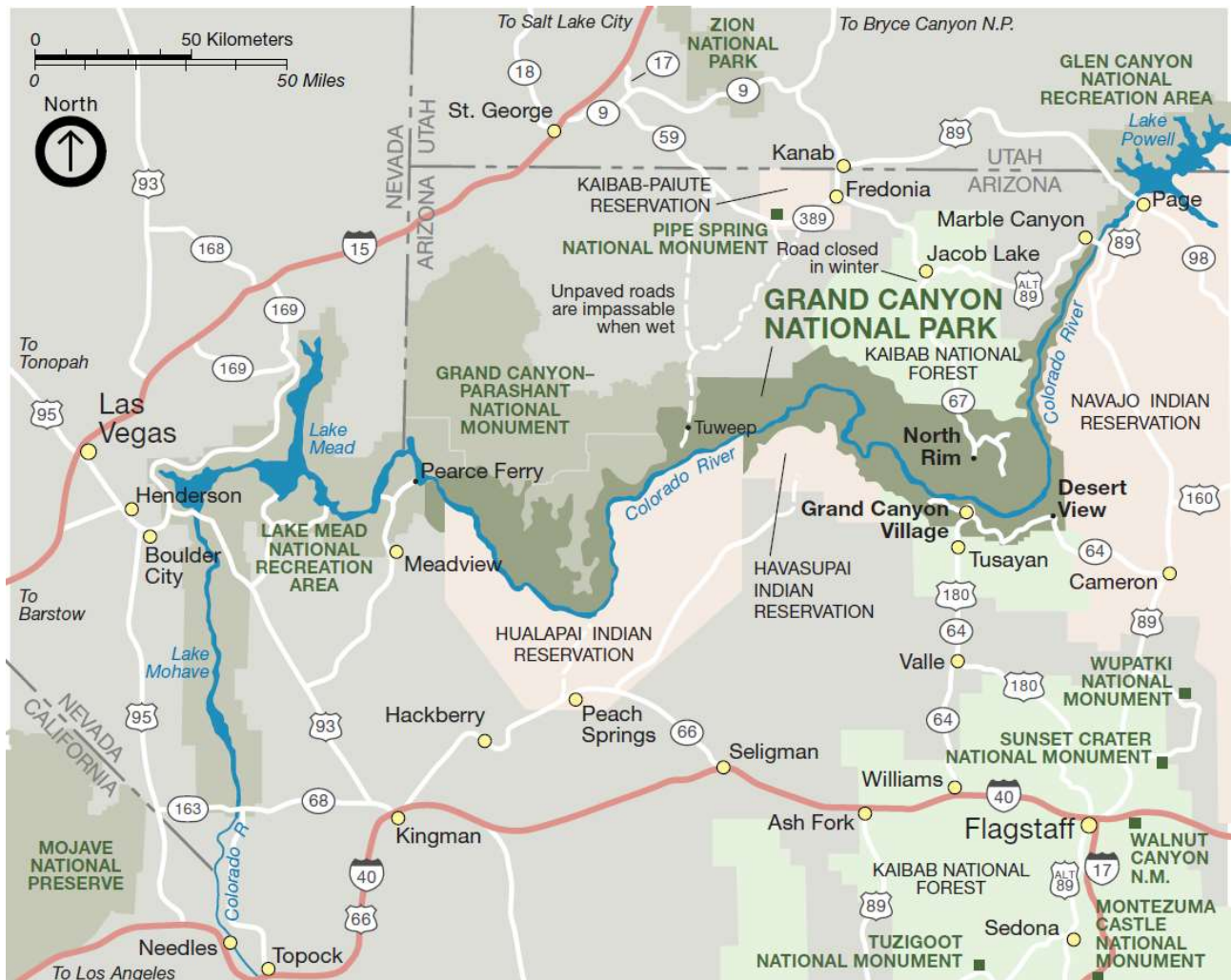

Oak Creek Canyon er en spektakulær, 25 km lang kløft, gennemskåret af en flod og med vandfald, der styrter ned over lodrette, røde klippevægge. Dette frodige sted står i stærk kontrast til Sedonas nøgne, røde klipper.

Vi kører ind over enorme store øde stepper.

Og så var vi der – Grand Canyon.

Vi ankom ved Bright Angel Lodge.

Og sikken et syn der ventede os - det kan slet ikke beskrives. - det skal opleves.

--

Vores næste stop var ved Mather Point, hvor vi også oplevede en flok Kondorer svære rundt - helt fantastisk syn. Midt i nedenstående billede flyver der en Kondor.

Grand Canyon regnes blandt klodens syv naturlige vidundere - et enestående landskab, som imponerer og inspirerer. Denne 1200 m dybe og stejle kløft er gennem seks mio. år blevet skabt af Colorado-flodens enorme, evigt flydende, brusende vandmasser.

Grand Canyon er 500 km lang og 35 km bred på det bredeste sted.

Efter at vi havde set lidt af Grand Canyon kørte vi til hotellet:

Grand Canyon Inn

317 South State Route 64

Williams, AZ

www.grand-canyon-inn.com

Efter ankomst var vi rigtig mange der mødtes i Loungen for at få en lille en. Efter en gang god aftensmad var det blevet sengetid.

Vi boede lige over for Flintstone

I morgen skal vi se meget mere Grand Canyon - blandt andet skal vi ud og flyve helikopter over Grand Canyon.

Dagens distance = 370 km.

Torsdag den 26. april

Kl. 08.00 var der afgang fra hotellet.

Vores eventyr fortsætter i dag mod Monument Valley, vel nok det største og mest kendte ikon for det sydvestlige USA.

Denne morgen håber vi på at vi kan få en helikoptertur, men vejret er ikke for godt, og det viste sig at vi ikke kom op og flyve - grundet dårligt vejr – i stedet for tog vi i biografen for at se en film om Grand Canyon - en fantastisk flot naturfilm.

Jeg fik købt en flot gul jakke med logo på, og som kostede ca. 60 Dollar inkl. afgifter.

Vores næste stop var ved Desert View, hvor det begyndte at styrt regne, og blæse, men jeg nåede at få nogle gode billeder fra udkigstårnet.

Herefter begiver vi os ind i Hopi- og Navajo-indianernes reservat, og undervejs gør vi stop ved Cameron Trading Post, hvor der kan handles smukt og originalt kunsthåndværk hos indianerne.

Jeg fik købt en meget flot indianer i sten - og herfra var det garanteret at det er lavet af en indianer. Figuren kostede ca. 227 Dollar inkl. afgifter.

Først på eftermiddagen når vi frem til Monument Valley, Ts'e Bii Ndzisgaii på Navajo, endnu et af rejsens absolutte højdepunkter.

Denne dal ligger både i Arizona og Utah og verdensberømt for sine mildest talt særprægede bjergformationer. De fleste har set billeder herfra - de røde mesa'er og butte'er (udt.'bjut'), omgivet af øde sandørken, har været filmet og fotograferet utallige gange gennem årene, ligesom de har været kulisse for utallige spille- og reklamefilm.

Vi skal nu på en uforglemmelig jeep tur gennem området i selskab med en erfaren Navajo-guide. Her kommer vi til at snappe efter vejret ved synet af de tårnhøje klippespir og -tårne og andre sandstensformationer - virkeligheden overgår langt, hvad man har set på TV!

Nogle af de mærkeligste formationer er blevet døbt fx "De Tre Søstre", "Tommelfingeren", "John Wayne's støvle" og "Totempælen" - den mest berømte af dem alle.

Nedenfor ses far på jagt efter souvenir. Alle steder hvor vi gjorde holdt var der mulighed for at handle.

For 14 dage siden blev der optaget en ny Western film her, med Johnny Deep - "The Lonely Ranger".

Som det kan ses på billederne var her – hundekoldt.

Inden ankomst til hotellet, holdt vi ved et stort supermarked. Vi kan nemlig ikke købe noget mad på hotellet. Vi får handlet lidt mad, men hvad endnu være er - vi kan ikke købe øl og vin - vi er kommet til Utah - en Mormon stat!

Tiden skal i denne by stilles 1 time frem - det er blevet besluttet i denne by.

Endnu en dag vi sent vil glemme. Vi slår lejr for natten i byen Kayenta på hotel:

Wetherill Inn

Highway 163

Kayenta, AZ

www.kayentamonumentvalleyinn.com

Far og jeg spiser aftensmad sammen med Bjarne, og nyder 1 simuleret rødvin (Cola) til franskbrød med pålæg, og vi blev mætte.

Dagens strækning = 360 km.

Fredag den 27. april

Vores morgenmad var en gang typisk amerikansk morgenmad. Alt på nær maden var af plastic.

Kl. 09.00 var der afgang og straks skulle vi stille urene 1 time tilbage igen – så det passede med afgang kl. 08.00

Vores første stop er i byen Page. Ved Page ligger USA's næststørste kunstige sø "Lake Powell", og som er 90 km lang og 200 meter dyb. Det har taget 17 år at fylde søen.

I Page har man bygget Glen Canyon Dam - en stor dæmning, som skal være med til at regulere vandgennemstrømningen videre ned af Colorado. Dæmningen er lavet så den også producerer strøm, med 9 turbiner.

--

Herefter handler vi ind til frokost, og kørte hen til et udkigspunkt, som chaufføren kender - et fantastisk sted med en kanon udsigt over Lake Powell.

Turen fortsætter og vi kommer igennem byen Kanab - "Little Hollywood".

Gjorde igen stop, hvor der var mulighed for en tissepause, og hvor jeg købte en sherif stjerne - nu skulle vi til at have orden i bussen:-)

Ude på parkeringspladsen mødte vi bjørnejægere med deres hunde.

Rejsen fortsætter gennem Utah og "Canyon Country" til Bryce Canyon (her ankommer vi sidst på eftermiddagen så vi kan se de flotte lysforhold), kendt som et af de steder i verden, som rummer de mest farverige klipper.

Bryce Canyon ligger 1000 m højere end Grand Canyon

Gennem millioner af år har erosion fra vand og frost skabt fantastisk formede 'skulpturer', kaldet Hoodoos. Jernoxid farver klipperne røde, gule og brune, mens manganoxid farver dem lavendelblå. Disse farver gløder varmt ved solopgang og solnedgang.

Vi gik en dejlig lang tur på kantens til dette område, og det var en fantastisk oplevelse. Jeg vil endda gå så vidt at sige, at det overgik Grand Canyon.

Efter en god travetur på "kanten", var det tid til at tage til hotellet.

Dagens hotel er:

Bryce View Lodge

Highway U 63

105 Easter Center

Bryce Canyon, UT

www.bryceviewlodge.com

Hotellet ligger i ca. 3.000 meters højde, og her er ikke mere end ca. 10 grader.

Efter 1 kop øl på bænken og i solen, tog vi på restaurant - vi skulle gå ca. 400 meter. Vi fik en rigtig god gang aftensmad.

Dagens strækning = 400 km.

Lørdag den 28. april

Vi stod op til en rigtig kold morgen – ca. 1 grad - og skulle gå op til restauranten igen - en kold fornøjelse.

Kl. 08.00 var der igen afgang - og sædvanen tro, er alle klar og præcise.

Inden vi fortsætter vores færd gennem Canyon Lands, sukker vi en sidste gang ved det imponerende skue med morgensolen ved Bryce Canyon, hvor vi gør stop ved salt- og peberbøsserne. Temperaturen er her 0 grader.

Vi kører videre mod vest og endnu en dag, hvor stort set hele vejen er ren panoramarute.

Vi ankommer til Zion Nationalpark. Gennem en million år har vand og vind dannet lodrette klippevægge i den røde og hvide Navajo-sandsten i denne park.

Mange af bjergene har et meget specielt ternet mønster, som man mener stammer fra den gang det hele var under vand - samme princip, som når man går en tur langs stranden.

Modsat Grand Canyon og Bryce Canyon, hvor man kigger ned i kløften, kigger man i Zion Canyon nedefra og op.

Vi kører igennem en lang tunnel, hvor der er hugget "vinduer" ud i klippen. Lige efter udgangen af tunnellen så vi 4 bjergbestigere.

Vi gør stop lige efter Nationalparken, hvor vi nyder 1 kold inden turen fortsætter mod St. Georg, hvor vi skal spise til frokost på restaurant "Chuck A-Rama".

Efter frokost har vi mulighed for shopping, hvor jeg fik købt 5 Polo Shirts samt et par bukser til Atchara.

Herefter nyder vi solen inden vi skal videre mod helt nye eventyr og ørkenstaten over dem alle, Nevada. 90 % af Nevada er gold og ugæstfri ørken, men staten, som tidligere var kendt for sin sølvminedrift og derfor også går under kælenavnet "The Silver State", forsøger at råde bod på dette ved at være aldeles fremkommelig og imødekommende i sin lovgivning.

I Nevada er ægteskabslovgivningen således særdeles fleksibel og skilsmissereglerne ligeledes.

Hvor Las Vegas er verdensberømt for sine lyn-bryllupper, kan Renomme, en anden stor Nevada-by, prale af at kunne skille parrene igen lige så hurtigt. Derudover er spil og prostitution også fuldt lovlige beskæftigelser, hvilket må siges at være kraftigt medvirkende faktorer til statens blomstrende turisme. Nevada er derudover hjemstat for den militære base Area 51, hvor USA udvikler og tester højteknologiske krigsfly, og hvorom der går fantastiske rygter om nedfaldne UFO'er, aftaler med rumvæsener, menneskelige forsøgskaniner o.s.v.

Man siger, at kontraster fremmer sanserne, og i dag skal vi opleve en af de største kontraster, men kan forestille sig, når vi efter vores mange skønne dage med fantastiske naturscenerier, ruller ind på The Strip i Las Vegas, som er 6 km lang. Tusmørket har sænket sig, og i det fjerne kan vi skimte et lyshav som af en anden verden - jo, vi er nu fremme i verdens største forlystelsescenter, spille- og underholdningsmetropolen Las Vegas.

Denne - en af klodens mest dynamiske og spektakulære byer - rummer langt de fleste af de største hoteller i verden, nok til at rumme de 37 mio. mennesker, der årligt besøger byen. Byen i ørkenen, fyldt med glitter og pynt, er blevet det amerikanske mekka for showbiz. For bare 100 år siden eksisterede byen slet ikke, men i dag bor her over 1 mio. mennesker, og byen rummer 14 af de 15 største hoteller i verden.

Den er et moderne El Dorado, hvor egyptiske pyramider og engelske middelalderborge deler plads med Venedig, Paris og New York højhuse.

Har man ikke besøgt byen før, vil man nok være en smule skeptisk over alt dette halløj - men er man først ankommet, kan man ikke undgå at forundres. Byen er bizar og på mange måder tarvelig, men der er altid noget, som kan fange opmærksomheden.

Om aftenen er der mulighed for at tage ud og kigge på byen til fods. Det er en helt uvirkelig og overvældende oplevelse at slentre rundt i dette imponerende lyshav med neonreklamer, faconer og farver.

Vi passerer forbi det ene hotel efter det andet, som alle prøver at overgå hinanden i overdådig luksus og ekstravagante påhit.

Ved hotel "Bellagio" oplever vi vand der "danser" til musik, hvilket er helt fantastisk, og enorm flot.

Vi gik indenfor i en af de mest berømte "Venedig", og kom forbi "Caesar's Palace" og "Mirage".

Ved Fremont Street (Downtown), finder man et aluminiumsloft dækket af omkring 12,5 mio. LED-elpærer (verdens største tv skærm).

Vi skal bo på hotellet:

Circus Circus
2880 Las Vegas Blvd.
Las Vegas, NV
www.circuscircus.com

(Der er plads til ca. 5.000 overnattende gæster).

Dagens distance = 400 km

Søndag den 29. april

Har haft en frygtelig nat på 23. etage. Omkring kl. 24.00 tændte naboen for fjernsynet - kl. 01 ringede telefonen - omkring 02 var vi lytte deltager til nabo sex - omkring kl. 03 ringede telefonen igen, og samtidig skulle vi igen være lytte deltager til nabo sex. Herefter var der rimelig ro – men omvendt – nu ved jeg hvad man siger, når dykker sex som amerikaner 😊

Morgenmaden var helt vild. Der var noget til enhver smag - der manglede simpelthen ikke noget.

Vi tager en formiddagsudflugt til den berømte Hoover Dam. Denne enorme betonklods er med sine 218 m den vestlige halvkugles højeste dæmning og udnævnt som National Historic Landmark. Dæmningen er 374 meter lang.

Sikkerheden omkring denne dæmning er helt vild, og vi bliver checket som i en lufthavn.

Der er brugt mere beton til bygning af denne dæmning, end der skal bruges for at bygge en motorvej fra San Francisco til New York.

Omkostningerne til bygning af Hoover dæmningen er dog kun 4 % af hvad det har kostet af bygge Bellagio - en af de store hoteller i Las Vegas!

På den ene side flyder Colorado river dybt nede og på den anden finder vi den kunstige sø Lake Mead, der opstod, da dæmningen blev bygget i 1936. Søen er med sine 674 km² den største kunstige sø i USA.

Dæmningen producerer strøm og drikkevand til bl.a. Las Vegas. Turbinerne producerer 4.000.000.000 kilowatt timer pr. år.

Lake Mead er drikkevands reservoir for Las Vegas.

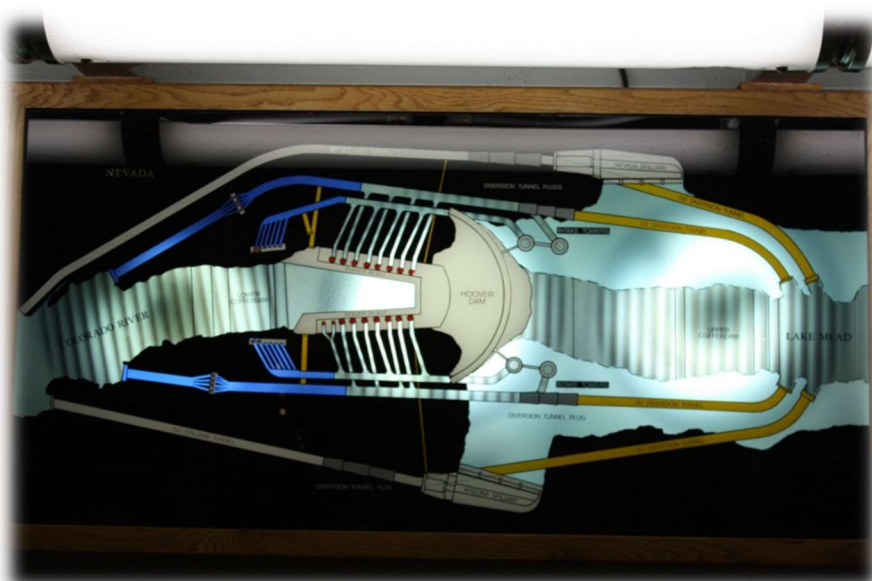
Jeg og 2 andre vil gerne ned og se turbinerne, så det fik vi billetter til. Vi skulle med en elevator 498 fod ned, og som tog under 1 minut. Turbinerne producerer næsten det samme som hele Danmark forbruger af strøm på et år.

Vi startede med at se en film omkring selve bygningen – og de rå facts.

Herefter fik vi en enorm spændende rundvisning vi fik nede i dybet. Jeg husker dog ikke alle de million-
milliard tal vi fik fortalt om.

--

Yderligere beskrivelse findes på:

www.usbr.gov/lc/hooverdam

Hoover Dam
C45-300-021094

Efter rundvisning nede ved turbinerne, gik vi en tur på Hoover Dam – vi nåede dog ikke over på den anden side inden vi skulle tilbage til bussen

Herefter gik det tilbage til Las Vegas, hvor Bjarne, far og jeg, sammen med nogle andre blev sat af ved nogle Outlet forretninger. Herfra ville vi 3 gå over til Las Vegas Tower. Det viste sig at være en længere tur end forventet, men vi ankom godt trætte og tog op til toppen på 109 etage på 37 sekunder.

Heroppe fra kunne vi se ud over hele Las Vegas - kanon udsigt.

Inden vi tog tilbage til hotellet fik vi lidt at spise.

Tilbage på hotellet fandt vi hurtigt en bar - vi havde omkring 30 grader - og væske skulle der til.

Kl. 18.00 gik vi en tur ned af "The Strip" - hvilket var en stor oplevelse.

Da vi ville hjem til hotellet igen, ville vi med taxi, der var for langt at gå - men der var bare ingen taxi at få.

Pludselig stoppede der en fra noget "Limousine service" og spurgte hvor vi skulle hen. Vi fik aftalt prisen til 30 \$ og så kom vi med en "Hummer" - virkelig en stor oplevelse.

Mandag den 30. april

Dagen starter med at far fik ringet til mor - da hun har fødselsdag.

Efter vores oplevelser i Las Vegas begiver vi os igen ud på opdagelse i det vilde vesten. i dag venter der os endnu en af de fascinerende National parker, "Death Valley".

I byen Pahrump handlede vi ind til frokost.

Dette barske sted syntes til at begynde med uinteressant og totalt livløst, men skinnet bedrager. Her lever planter og dyr, og de smukt farvede klipper og klitter, de mørke bjerge omkring samt den stærke hede gør et stort indtryk på de fleste besøgende.

Death Valley Nationalpark er et område med mere end 13.000 km² spektakulære ørkenlandskaber, uforstyrret vildnis med sjældne dyrearter, en kompleks geologi og mange interessante historiske seværdigheder.

Vi kommer forbi et operahus midt i denne enorme ørken – ja man sgu det er løgn, og på vores højre side kører vi langs med Area 51 (det amerikanske forsøgsområde, hvad angår militære forsøg)

Denne ørken er Nordamerikas lavest liggende, varmeste og tørreste ørken, og en stor del af den ligger under havets overflade med stigende hede klitter, snedækkede bjerge og multifarvede klipper. Temperaturen om sommeren kan nå op på 57 grader, overraskende nok er en årlig nedbør på omkring 5 cm nok til, at over 900 plante- og dyrearter kan leve i dette barske miljø.

Vi gør holdt ved Zabriskie Point med en strålende udsigt mod klitter og Panamint-bjergene. På dette sted har amerikanske astronauter trænet månelandinger.

Badwater, den udtørrede sø i baggrunden bruges bl.a. til afprøvning af nye bilmodeller samt afprøvning af højhastigheds racerbiler.

Badwater ligger 85 meter under havets overflade, og har den varmeste gennemsnitstemperatur på jorden. Medens vi er der, er temperaturen på 36 grader.

Vi udforsker gyldne klitter, som står i skarp kontrast til de brune og sorte bjergsider, Badwater med dens giftige kilder, Devil's Golf Course (Djævelens Golfbane), som består af saltaflejringer, samt de farverige formationer ved Zabriskie Point.

--

Vi holder rest ved den lille oase by Furnace Creek, hvor vi indtager vores frokost. Her er temperaturen oppe på 38,5 grad, og det er meget varmt.

Bustemperaturen sagde 102° - fahrenheit.

Omregningen hedder $((102-32) / 2) + 10\% = 38,5^\circ$

Vi forlader Death Valley og begiver os syd om Sierra Nevada bjergkæden mod Fresno. Det er en smuk tur hvor vi det meste af tiden nyder bjergene i baggrunden.

Vi holder en lille tissepause i byen Trona - en underlig spøgelsesby, med masser af fabrikker - som dog, næsten alle var forladte. Tilbage er militæret, som efter sigende skulle fremstille stoffer til kemisk krigsførelse samt atomare stoffer. Det går også rygter om at der fremstilles kemisk narkotika

Arbejdere må maksimalt opholde sig 2 år i dette område, og bliver jævnligt målt for radioaktivitet.

Samtidig er det også en by hvor der udvindes salt.

I vores videre færd kommer vi forbi en kæmpe vindmøllepark – jeg vil skyde på flere end 1000 vindmøller – de står overalt.

Vi gør holdt på en tankstation, hvor bussen skal tankes op og vi får mulighed for et toiletbesøg. Her holder de virkelig store trucks.

Fra at have kørt i ren ørken en hel dag, er det som at vende en hånd - vi befinder os med ét i et meget frodigt Californien - alt er grønt.

Undervejs kommer vi forbi nogle gigantisk store kostalde.

Først på aftenen er vi fremme i Fresno, hvor vi overnatter på hotel:

Best Western Village Inn

3110 North Blackstone

Fresno, CA

www.bestwesterncalifornia.com/hotels/best-western-plus-village-inn

På vores restaurant har vi en sød mexicansk servitrice, frisk og fræk, og som vi har det sjovt med.

Dagens distance er ca. 800 km.

Tirsdag den 1. maj

Denne morgen kunne vi sove længe - vi skulle først køre kl. 09.00

Efter morgenmaden sætter vi kursen mod den mest berømte nationalpark i USA, Yosemite, som byder på betagende scenerier og et rigt plante- og dyreliv. Landskabet er pragtfuldt med stejle granitvægge, klipper skuret runde af istidens gletsjere, tordnende vandfald, snedækkede bjerge, gletsjere, samt alpine enge med masser af blomster.

Først gør vi stop i Oak Hurst for at handle ind til frokost.

Derefter gør vi stop ved "Pioneer History Center". Her ser vi også de store Redwood træer.

Det er et gammelt museum - og enormt spændende.

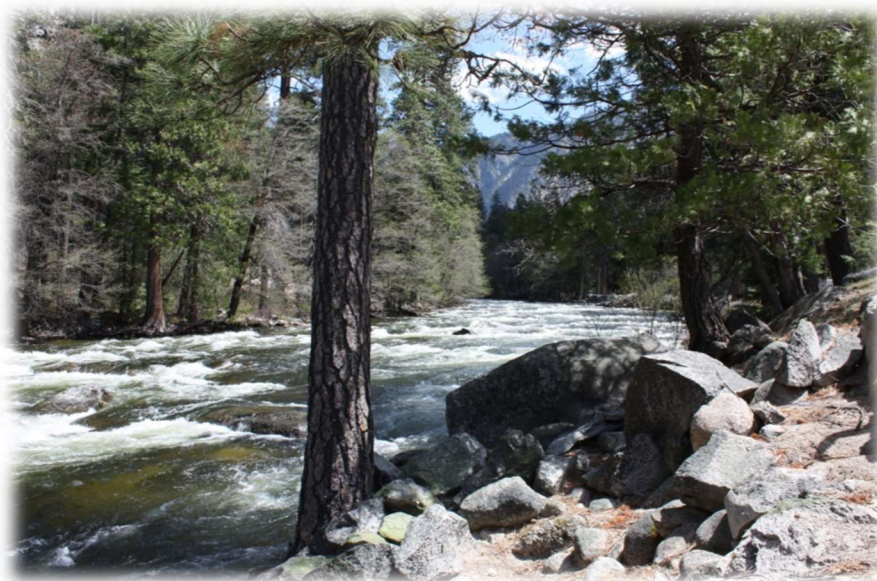
Yosemite Valley er det mest berømte område i parken, med de kæmpestore granitklipper "El Capitan" og "Half Dome", samt vandfald som Yosemite Falls og Bridalveil Falls, hvor luften er fyldt med vandstøv.

Allerede i slutningen af 1800-tallet var Yosemite-området et yndet udflugtsmål for San Franciscos overklasse. De ønskede at "privatisere" landskabet til eget brug, og dette ønske medførte en konflikt om adgang til området. Den lykkelige slutning blev, at området blev gjort tilgængeligt for alle og samtidig udnævnt til USA's første nationalpark.

Der kommer årligt over tre en halv million besøgende, så man må sige, at ideen er populær! I det 3000 km² store område kan man en stor del af året blandt andet beundre Nordamerikas højeste vandfald, Yosemite Falls, med et fald på hele 739 meter. I højsæsonen bruser der 90.000 liter ned pr. sekund.

Her havde vi en dejlig lang pause, hvor vi kunne spise vores madpakker, og gå en tur op til vandfaldet - en fantastisk naturoplevelse.

I Yosemite Valley ligger de to mest imponerende klipper i parken: "Half Dome" (den stejleste klippe i Nordamerika) og den massive "El Capitan", der er dobbelt så stor som Gibraltar-klippen. Begge er yndede mål for klippeklatrere fra hele verden. I dalen findes endvidere mange vandfald, der bruser ned over stejle klippesider.

Vi havde en god vandretur til foden af det 739 m høje vandfald Yosemite Falls (USA's højeste vandfald), inden vi forlader parken.

Efter dagens store oplevelser kører vi til vores hotel, som ligger i Modesto uden for parken i det frugtbare Stanislaus Country, som er en del af det højproduktive landbrugsland i Central Valley.

Vi havde dog lige et lille stop undervejs, ved en gårdbutik med blandet landhandel, men her var mange toiletter. Det var nær byen Merced.

Vi skal bo på hotel:

Clarion Inn
1612 Sisk Road
Modesto, CA.

www.clarionhotel.com/hotel-modesto-california-cac38

Til aften fandt vi en god restaurant hvor vi kunne få et rigtigt godt stykke oksekød, med kartoffelmos og kogte bønner. Igen var vi heldige med vores servitrice - hun kom fra Australien. En rigtig sød og frisk og pige.

Dagens distance = 450 km.

Onsdag den 2. maj

Morgenmaden i dag indeholder ikke ret meget udbud - det var skrabet kan man vist godt sige.

Efter morgenmad kører vi mod San Francisco gennem Central Valley og den frugtbare San Joaquín-dal, der ofte betegnes som Californiens spisekammer. Her er der talrige frugtplantager og vinmarker, som forsyner ikke alene Californien, men stort set hele USA, med frugt, grønt og ikke mindst vin.

Vi gør et stop, hvor de producerer olivenolie - her fik vi en gennemgang af produktionen af olivenolie samtidig med at der var 6 forskellige smagsprøver.

Fabrikken hedder "Sciabica"
www.sciabica.com

Da vi ankommer til San Francisco, kører vi straks til den lille havneby Sausalito, hvorfra vi skal sejle til Francisco. Vi får en fantastisk burger og nyder vejret og udsigten. Temperaturen er faldet drastisk i forhold til hvad vi den sidste uge har været vant til.

Et eller andet sted, går der noget galt i tidsplanen, og Sonja, Kristian, far og jeg må sige farvel til denne sejltur og tage en taxi tilbage til San Francisco. Vi finder hurtigt en frisk gut - og så går den vilde "jagt" mod uret.

Vi når det og ankommer til Pier 33, hvorfra båden til Alcatraz sejler. Prisen er 50\$.

Vi nåede det og havde en dejlig gyngetur til Alcatraz.

Vi havde en fantastisk tur til Alcatraz - selvom det blæste ret kraftigt. På en måde var det et fascinerende sted - og på en anden måde - uhyggeligt.

Her har siddet nogle af USA's værste forbrydere, og sammenlignet med i dag, var opholdet og "værelserne" ikke noget luksus.

Vi tog en kort rundtur, hvorefter vi tog tilbage til San Francisco, for at mødes med resten af gruppen, som var taget til China Town for at spise på restaurant "Four Seas Restaurant".

Men først skulle vi lige have fundet en taxi - hvilket ikke var særligt svært. De stod i kø for at få "gæster" - men ikke almindelige taxi'er. Nej det var limousiner - OK - det skulle også prøves.

Vi kommer ud og køre med en Lincoln - fed bil. Turen til restauranten koster 30\$ - måske nok lidt i overkanten - men det var spændende at prøve.

Under middagen holdt Niels en tale, hvor han takkede for en dejlig tur og et dejligt "hold", og jeg må give ham ret - det har været et kanont godt selskab, selvom jeg var den yngste.

Efter middagen kørte vi tilbage til hotellet, hvor Niels takkede chaufføren, og håbede at han igen skulle køre for DaGama. Og også her var vi alle enige - vores chauffør Greg, har været helt fantastisk. Han kørte "glidende" og jeg mindes ikke en eneste hård opbremsning - selvom der blev kørt til.

Greg kunne fortælle, at han var glad for at køre med danskere - selvom vi nu havde kørt i næsten 14 dage, var der meget lidt rengøring, der skulle foretages - og det var han glad for.

Da vi ankom til hotellet sagde alle pænt farvel til Greg. Ham havde vi alle været trygge at køre med.

Vores odysse rundt i det vestlige USA er slut, og forude venter Danmark igen.

Vi skal bo på hotel:

Powel Hotel
28 Cyril Magnin Street
San Francisco, CA
www.thepowellhotel.com

Dagens distance = 250 km

Torsdag den 3. maj

Morgenmaden, eller mangel på samme, er det ringeste vi har fået på denne dejlige tur - kaffe, juice og kager.

For mig en lidt kedelig afslutning på en kanon tur, hvor alt har været rigtig godt.

Jeg nåede at få et billede af de gamle trukne sporvogne.

Efter "morgenmaden" kører vi til lufthavnen og begynder vores hjemrejse mod Danmark.

Lufthavnen var lidt af et cirkus. Først skulle vi selv checke-inn, hvilket også var OK, men derefter skulle vi stille os i kø - og hvilken, for at aflevere bagagen.

Senere skulle vi igennem security - hvilket var helt vildt. På et tidspunkt overvejede jeg at tage al tøj af - så var jeg da sikker på ikke at have noget på mig 😊

En fantastisk rundrejse i det vestlige USA er slut.

På hele turen har vi kørt 5.200 km i bus.

Ved hjemkomst til Danmark sendte jeg følgende til DaGama:

DaGama Travel
Ryesgade 5
2200 København N

Sdr. Felding, den 6/5-2012

Tilbage melding på rejsen "Det bedste af Vesten"

Jeg er lige kommet hjem fra en rigtig fed tur til USA, og vil gerne give jer lidt feedback på denne tur.

Før rejsen

Eftersom vi fik vores tur aflyst den 1/4-2012, og skubbet til den 19/4-2012, syntes jeg at I skulle have oplyst os om at programmet var ændret.

I det oprindelige dokument stod der ikke noget om at I ville kunne skaffe billetter til Alcatraz - derfor havde vi selv sørget for dette, da vi havde hørt, at det kunne være svært at få billetter her og nu.

Dette kostede os ekstra lige 75\$ i taxi regninger.

Under rejsen - hoteller

Hele turen frem til de sidste 2 dage har været helt fantastiske. Men i Modesto syntes jeg det gik galt. Der lugtede helt vildt af cigaret røg, og så var morgenmaden - eller næsten mangel på samme - en katastrofe.

Den sidste overnatning i San Francisco, er også en der desværre vil huskes - her var der "light continental" morgenmad - og "light" burde skrives med meget store bogstaver. Kaffe, The, Juice og kager - det var det.

Under rejsen - seværdigheder

Besøget på fabrikken der udvinder olivenolie, syntes jeg ikke hører til i programmet. Det var en salgstale.

Jeg mener ikke det har noget med temaet at gøre "Det bedste af Vesten".

Hvad med et besøg på en vingård i stedet for! Vi ser den ene vinmark efter den anden.

Busturen

Bus og chauffør var helt fantastiske. Vores chauffør Greg var en behagelig chauffør, og en som vi følte os trygge ved. Altid venlig og imødekommende.

Guide

At have en guide som Niels, så kan vi vist ikke ønske noget bedre. Niels var en hammer god guide, der kunne tage nogle beslutninger her og nu - uanset hvad det betød - det karakteriserer en god guide i min verden.

På mig virkede det også til at samspillet mellem Niels og chauffør var helt i top, og det har en kæmpe positiv signalværdi til hele gruppen.

Generelt

Jeg er generelt fantastisk godt tilfreds med turen til USA og med DaGama. Generelt har alt klappet på nær de ting jeg har beskrevet ovenfor.

PS.

Jeg syntes på en tur som denne, at man fra start skulle lave en præsentation af hvem der er med på turen - vi skal trods alt være sammen og komme hinanden ved i mange dage.

Med venlig hilsen

Kaj Heydt
Solsikkevej 12
7280 Sdr. Felding

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
9	Norge	Oslo
3	Holland	Amsterdam
4	Sverige	Stockholm
2	Belgien	
1	Finnland	Helsinki
?	Tyskland	Berlin
1	Sovjetunionen	Moskva – Den Transsibiriske Jernbane
2	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
3	Østrig	Wien
4	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	USA - San Francisco, Los Angeles, Las Vegas	
1	Skotland	Edinburgh
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
9	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Letland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodja (grænsen)	
2	Grønland	Nuuk
1	Island	Reykjavik
(1)	Kina (grænsen)	
1	Vietnam	Hanoi
1	Tjekkiet	Prag
1	Nepal	Kathmandu
1	Tibet	Lhasa
1	Ungarn	
1	Singapore	Singapore
1	Malaysia	
1	Hong Kong	Hong Kong
1	Macao	Macao
1	Taipei	Taipei
1	Sydkorea	Seoul
1	Japan	Tokyo
1	Luxembourg	Luxembourg
49	Lande	32 hovedstæder

SAS
Mærsk
Cimbrer Air
Cimbrer Sterling
Sterling
Thai Air
Britania Airlines
Varig
Aeroflot
Cubana Airlines
Fin Air
Lufthansa
British Airways Sunair
Air Greenland
Icelandair
KLM
China Air
Vietnam Airlines
Air China
Austrian Airlines
Jetttime

Destination	Land	Antal	Retur	Miles	Km	I alt	Total
Billund-København		18	17	119	220,388	3966,984	7713,58
Århus-København		1		83,2	154,0864	154,0864	154,09
Aalborg-Århus		1		64,8	120,0096	120,0096	120,01
København-Aalborg		1		131,7	243,9084	243,9084	243,91
Esbjerg-København		1	1	139,1	257,6132	257,6132	515,23
Skydstrup-København		2	1	116,5	215,758	431,516	647,27
København-Sønderborg		1		109,5	202,794	202,794	202,79
Karup-København		19	18	126,8	234,8336	4461,838	8688,84
København-Rønne		10	10	84	155,568	1555,68	3111,36
København-Athen	Grækenland	1	1	1186	2196,472	2196,472	4392,94
Billund-Oslo	Norge	2	1	276,6	512,2632	1024,526	1536,79
Notodden-Billund		1		238,3	441,3316	441,3316	441,33
København-Helsinki	Finland	1		504	933,408	933,408	933,41
Helsinki-Moskva	Rusland	1		622	1151,944	1151,944	1151,94
Kabarovsk-Leningrad	Rusland	1		3349	6202,348	6202,348	6202,35
Leningrad-København		1		617	1142,684	1142,684	1142,68
København-Bangkok	Thailand	6	5	4862	9004,424	54026,54	99048,66
Bangkok-New Delhi	Indien	1		1582	2929,864	2929,864	2929,86
New Delhi-London	England	1		3729	6906,108	6906,108	6906,11
London-København		1		545	1009,34	1009,34	1009,34
Billund-Gatwick	England	1	1	477	883,404	883,404	1766,81
Gatwick-Orlando	USA	1		4321	8002,492	8002,492	8002,49
Orlando-Montego Bay	Jamaica	1		631	1168,612	1168,612	1168,61
Montego Bay-Havanna	Cuba	1	1	393	727,836	727,836	1455,67
Montego Bay-Gatwick	England	1		4952	9171,104	9171,104	9171,10
København-Frankfurt	Tyskland	1	1	373	690,796	690,796	1381,59
Frankfurt-Bangkok	Thailand	2	2	4957	9180,364	18360,73	36721,46
Bangkok-Manila	Filippinerne	1	1	1191	2205,732	2205,732	4411,46
Billund-Amsterdam	Holland	3	3	268	496,336	1489,008	2978,02
København-Amsterdam	Holland	1	1	348	644,496	644,496	1288,99
Amsterdam-Bangkok	Thailand	2	2	5095	9435,94	18871,88	37743,76
Amsterdam-San Francisco	USA	1	1	4838	8960	8960	17920,00
Bangkok-Hanoi	Vietnam	1	1	549	1016,748	1016,748	2033,50
Billund-Frankfurt	Tyskland	1	1	366	677,832	677,832	1355,66
København-Gatwick	England	1	1	545	1009,34	1009,34	2018,68
Gatwick-Sao Paulo	Brasilien	1	1	5128	9497,056	9497,056	18994,11
Sao Paulo-Rio	Brasilien	2	1	186	344,472	688,944	1033,42
Sao Paulo-Foz Do Iguacu	Brasilien	1	1	457	846,364	846,364	1692,73
Sao Paulo-Manaus	Brasilien	1		1476	2733,552	2733,552	2733,55
Manaus-Brasilia	Brasilien	1		1054	1952,008	1952,008	1952,01
Brasilia-Salvador	Brasilien	1		604	1118,608	1118,608	1118,61
Salvador-Rio	Brasilien	1		665	1231,58	1231,58	1231,58
København-Sdr.Strømfjord	Grønland	2	1	1851	3428,052	6856,104	10284,15
Sdr.Strømfjord-Nuuk	Grønland	2	1	171	316,692	633,384	950,07
Nuuk-Narsarsuaq	Grønland	1		256	476	476	476,00
Narsarsuaq-København		1		1889	3500	3500	3500,00
København-Rekjavik	Island	1	1	1173	2172,396	2172,396	4344,79
København-Prag	Tjekiet	1	1	357	661,164	661,164	1322,33
Bangkok-Katmandu	Nepal	1	1	1218	2255,736	2255,736	4511,47
Lhasa-Katmandu	Nepal	1		402	744,504	744,504	744,50
København-Wien	Østrig	1	1	474	877,848	877,848	1755,70
Wien-Bangkok	Thailand	1	1	4567	8459	8459	16918,00
Bangkok-Singapore	Singapore	1	1	877	1624,204	1624,204	3248,41
Bangkok-Hongkong	Kina	1	1	1048	1940,896	1940,896	3881,79
Bangkok-Taipai	Taiwan	1		1342	2486	2486	2486,00
Taipai-Seoul	Syd Korea	1		800	1481,6	1481,6	1481,60
Seoul-Bangkok	Thailand	1		1977	3662	3662	3662,00
Bangkok - Narita	Japan	1	1		4645	9290	9290,00
I alt fly-kilometer							374.123